

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Trg bana Josipa Šokčevića 17
32100 Vinkovci

Poslovni broj: P-369/2024-45

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA I RJEŠENJE

Općinski sud u Vinkovcima, OIB: 77561654785, po sucu Snježani Kozina kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Nade Begović iz Vinkovaca, Zagrebačka 32, OIB: 34311146174, zastupane po punomoćniku Vesni Šnur, odvjetnici iz Vinkovaca, protiv tuženika Erste&Steiermärkische bank d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320, zastupanog po punomoćniku Odvjetničkom društvu Metelko, Knežević & partneri d.o.o. iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane i zaključene glavne, javne i usmene rasprave održane 27. svibnja 2026. u nazočnosti tužiteljice osobno, punomoćnika tužiteljice Vesne Šnur, odvjetnice iz Vinkovaca, i punomoćnika tuženika u zamjeni Tamare Horak, odvjetničke vježbenice u Odvjetničkom društvu Metelko, Knežević & partneri d.o.o. iz Zagreba, te potom donijete i objavljene presude na ročištu za objavu održanom 16. lipnja 2026.,

presudio je

I. Utvrđuje se ništetnom odredba članka 7. i 8. Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51400607-5102877140 koji je zaključen dana 1. 3. 2006. između tužiteljice Nade Begović iz Vinkovaca, Zagrebačka 32, OIB: 34311146174, kao korisnika kredita kunske protuvrijednosti iznosa od 23.400,00 CHF i tužene Erste&Steiermärkische bank d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320, te stoga isti članci ne proizvode nikakav pravni učinak za ugovorne stranke.

II. Nalaže se tuženoj Erste&Steiermärkische bank d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320, da tužiteljici Nadi Begović iz Vinkovaca, Zagrebačka 32, OIB: 34311146174, s naslova povrata preplaćenog iznosa otplate kredita temeljem ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi isplati novčani iznos od 58,66 eura (pedeset osam eura i šezdeset šest centi) sa zakonskom zateznom kamatom i to:

- 0,35 eura počevši od 1. 2. 2008 do isplate,
- 0,35 eura počevši od 1. 3. 2008 do isplate.
- 0,36 eura počevši od 1. 4. 2008. do isplate,
- 0,35 eura počevši od 1. 5. 2008 do isplate,
- 0,34 eura počevši od 1. 6. 2008 do isplate,
- 0,35 eura počevši od 1. 7. 2008. do isplate,

- 0,34 eura počevši od 1. 8. 2008 do isplate,
- 0,34 eura počevši od 1. 9. 2008 do isplate,
- 0,35 eura počevši od 1. 10. 2008 do isplate,
- 0,38 eura počevši od 1. 11. 2008 do isplate,
- 0,35 eura počevši od 1. 12. 2008 do isplate,
- 0,38 eura počevši od 1. 1. 2009 do isplate,
- 0,38 eura počevši od 1. 2. 2009 do isplate,
- 0,38 eura počevši od 1. 3. 2009 do isplate,
- 0,38 eura počevši od 1. 4. 2009. do isplate,
- 2,28 eura počevši od 1. 5. 2009. do isplate,
- 2,24 eura počevši od 1. 6. 2009 do isplate,
- 2,20 eura počevši od 1. 7. 2009. do isplate,
- 2,22 eura počevši od 1. 8. 2009. do isplate,
- 2,25 eura počevši od 1. 9. 2009. do isplate,
- 2,22 eura počevši od 1. 10. 2009. do isplate,
- 2,22 eura počevši od 1. 11. 2009 do isplate,
- 2,25 eura počevši od 1. 12. 2009. do isplate,
- 2,28 eura počevši od 1. 1. 2010. do isplate,
- 2,31 eura počevši od 1. 2. 2010. do isplate,
- 2,30 eura počevši od 1. 3. 2010. do isplate,
- 2,36 eura počevši od 1. 4. 2010. do isplate,
- 2,35 eura počevši od 1. 5. 2010 do isplate,
- 2,36 eura počevši od 1. 6. 2010. do isplate,
- 2,51 eura počevši od 1. 7. 2010. do isplate,
- 2,49 eura počevši od 1. 8. 2010. do isplate,
- 2,60 eura počevši od 1. 9. 2010. do isplate,
- 2,54 eura počevši od 1. 10. 2010. do isplate,
- 1,31 eura počevši od 1. 11. 2010. do isplate,
- 1,39 eura počevši od 1. 12. 2010. do isplate,
- 1,43 eura počevši od 1. 1. 2011. do isplate,
- 1,40 eura počevši od 1. 2. 2011. do isplate,
- 1,41 eura počevši od 1. 3. 2011. do isplate,
- 1,38 eura počevši od 1. 4. 2011. do isplate,
- 1,39 eura počevši od 1. 5. 2011. do isplate,
- 1,47 eura počevši od 1. 6. 2011. do isplate,
- 0,03 eura počevši od 1. 7. 2011. do isplate
- 0,03 eura počevši od 1. 8. 2011 do isplate,
- 0,03 eura počevši od 1. 9. 2011. do isplate,
- 0,03 eura počevši od 1. 10. 2011. do isplate,

sve po kamatnoj stopi u visini od 15 % godišnje do 31. prosinca 2007., za razdoblje do 31. 12. 2015. u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena, a od 1. 8. 2015. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućom od dospijeća svakog pojedinačnog iznosa do isplate, time da od 1. 1. 2023. do konačne isplate prema kamatnoj stopi Europske središnje banke primijenjene na posljednje operacije refinanciranja, objavljene prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, uvećane za

tri postotna poena, tekućom od dospijeća svakog pojedinog iznosa pa do isplate, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom izvršenja.

III. Nalaže se tuženoj Erste&Steiermärkische bank d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320, da tužiteljici Nadi Begović iz Vinkovaca, Zagrebačka 32, OIB: 34311146174, s naslova povrata preplaćenog iznosa otplate kredita temeljem povećanja CHF u odnosu na kunu izvrši isplatu novčanog iznosa od 3.276,26 eura (tri tisuće dvjesto sedamdeset šest eura i dvadeset šest centi) sa zakonskom zateznom kamatom i to:

- 7,53 eura počevši od 1. 11. 2008 do isplate,
- 9,30 eura počevši od 1. 1. 2009. do isplate,
- 10,02 eura počevši od 1. 2. 2009. do isplate,
- 10,74 eura počevši od 1. 3. 2009. do isplate,
- 8,58 eura počevši od 1. 4. 2009. do isplate,
- 8,43 eura počevši od 1. 5. 2009. do isplate,
- 6,06 eura počevši od 1. 6. 2009. do isplate,
- 3,28 eura počevši od 1. 7. 2009. do isplate,
- 4,43 eura počevši od 1. 8. 2009. do isplate,
- 6,44 eura počevši od 1. 9. 2009. do isplate,
- 4,48 eura počevši od 1. 10. 2009. do isplate,
- 4,29 eura počevši od 1. 11. 2009. do isplate,
- 6,62 eura počevši od 1. 12. 2009. do isplate,
- 8,48 eura počevši od 1. 1. 2010. do isplate,
- 10,92 eura počevši od 1. 2. 2010. do isplate,
- 10,33 eura počevši od 1. 3. 2010. do isplate,
- 14,53 eura počevši od 1. 4. 2010. do isplate,
- 13,62 eura počevši od 1. 5. 2010. do isplate,
- 14,62 eura počevši od 1. 6. 2010. do isplate,
- 25,80 eura počevši od 1. 7. 2010. do isplate,
- 23,32 eura počevši od 1. 8. 2010. do isplate,
- 32,42 eura počevši od 1. 9. 2010. do isplate,
- 27,91 eura počevši od 1. 10. 2010. do isplate,
- 24,02 eura počevši od 1. 11. 2010. do isplate,
- 35,64 eura počevši od 1. 12. 2010. do isplate,
- 41,57 eura počevši od 1. 1. 2011. do isplate,
- 37,14 eura počevši od 1. 2. 2011. do isplate,
- 38,50 eura počevši od 1. 3. 2011. do isplate,
- 34,79 eura počevši od 1. 4. 2011. do isplate,
- 35,20 eura počevši od 1. 5. 2011. do isplate,
- 46,98 eura počevši od 1. 6. 2011. do isplate,
- 48,94 eura počevši od 1. 7. 2011. do isplate,
- 62,36 eura počevši od 1. 8. 2011. do isplate,
- 60,46 eura počevši od 1. 9. 2011. do isplate,
- 49,92 eura počevši od 1. 10. 2011. do isplate,
- 49,67 eura počevši od 1. 11. 2011. do isplate,
- 48,93 eura počevši od 1. 12. 2011. do isplate,
- 51,66 eura počevši od 1. 1. 2012. do isplate,
- 49,62 eura počevši od 1. 2. 2012. do isplate,
- 54,77 eura počevši od 1. 3. 2012. do isplate,
- 52,87 eura počevši od 1. 4. 2012. do isplate,

- 53,50 eura počevši od 1. 5. 2012. do isplate,
- 54,67 eura počevši od 1. 6. 2012. do isplate,
- 53,56 eura počevši od 1. 7. 2012. do isplate,
- 53,64 eura počevši od 1. 8. 2012. do isplate,
- 52,57 eura počevši od 1. 9. 2012. do isplate,
- 50,45 eura počevši od 1. 10. 2012. do isplate,
- 52,89 eura počevši od 1. 11. 2012. do isplate,
- 53,58 eura počevši od 1. 12. 2012. do isplate,
- 53,64 eura počevši od 1. 1. 2013. do isplate,
- 50,10 eura počevši od 1. 2. 2013. do isplate,
- 52,38 eura počevši od 1. 3. 2013. do isplate,
- 52,99 eura počevši od 1. 4. 2013. do isplate,
- 51,63 eura počevši od 1. 5. 2013. do isplate,
- 47,80 eura počevši od 1. 6. 2013. do isplate,
- 46,29 eura počevši od 1. 7. 2013. do isplate,
- 47,87 eura počevši od 1. 8. 2013. do isplate,
- 49,47 eura počevši od 1. 9. 2013. do isplate,
- 52,43 eura počevši od 1. 10. 2013. do isplate,
- 51,00 eura počevši od 1. 11. 2013. do isplate,
- 51,78 eura počevši od 1. 12. 2013. do isplate,
- 52,31 eura počevši od 1. 1. 2014. do isplate,
- 52,47 eura počevši od 1. 2. 2014. do isplate,
- 53,36 eura počevši od 1. 3. 2014. do isplate,
- 52,73 eura počevši od 1. 4. 2014. do isplate,
- 51,60 eura počevši od 1. 5. 2014. do isplate,
- 51,04 eura počevši od 1. 6. 2014. do isplate,
- 51,53 eura počevši od 1. 7. 2014. do isplate,
- 52,88 eura počevši od 1. 8. 2014. do isplate,
- 54,60 eura počevši od 1. 9. 2014. do isplate,
- 54,89 eura počevši od 1. 10. 2014. do isplate,
- 55,49 eura počevši od 1. 11. 2014. do isplate,
- 56,50 eura počevši od 1. 12. 2014. do isplate,
- 55,91 eura počevši od 1. 1. 2015. do isplate,
- 56,69 eura počevši od 1. 2. 2015. do isplate,
- 56,69 eura počevši od 1. 3. 2015. do isplate,
- 56,69 eura počevši od 1. 4. 2015. do isplate,
- 56,69 eura počevši od 1. 5. 2015. do isplate,
- 56,69 eura počevši od 1. 6. 2015. do isplate,
- 56,69 eura počevši od 1. 7. 2015. do isplate,
- 56,69 eura počevši od 1. 8. 2015. do isplate,
- 56,69 eura počevši od 1. 9. 2015. do isplate,

sve po kamatnoj stopi u visini od 15 % godišnje do 31. prosinca 2007., za razdoblje do 31. 12. 2015. u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena, a od 1. 8. 2015. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućom od dospijeća svakog pojedinačnog iznosa do isplate, time da od 1. 1. 2023. do konačne isplate prema kamatnoj stopi Europske središnje banke primijenjene na posljednje operacije

refinanciranja, objavljene prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, uvećane za tri postotna poena, tekućom od dospijeća svakog pojedinog iznosa pa do isplate, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom izvršenja.

IV. Nalaže se tuženoj Erste&Steiermärkische bank d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320, da tužiteljici Nadi Begović iz Vinkovaca, Zagrebačka 32, OIB: 34311146174, naknadi troškove postupka u iznosu od 2.650,00 eura (dvije tisuće šesto pedeset eura) sve sa zakonskom zateznom kamatom od donošenja presude tj. 16. lipnja 2026. do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom izvršenja.

V. Odbija se tužiteljica s dijelom tužbenog zahtjeva u odnosu na trošak parničnog postupka u iznosu od 625,00 eura (šesto dvadeset pet eura) kao neosnovanom.

i r i j e š i o j e

Odbija se prigovor prijeboja kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je po punomoćniku 12. lipnja 2019. podnijela tužbu ovome sudu protiv tuženika radi utvrđenja ništetnosti i isplate.

1.1. U tužbi navodi da je s tuženikom sklopila Ugovor o kreditu broj: 5102877140 kojim je tuženik kao kreditor tužiteljici kao korisnici kredita odobrio i stavio na raspolaganje kredit u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja kredita.

1.2. Nadalje navodi da se tijekom razdoblja otplate kredita redovna kamatna stopa s početnog iznosa koji je navden u Ugovoru mijenjala više puta tijekom otplate kredita i to u više navrata na štetu tužiteljice. Tužiteljica se poziva na presudu Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ-6632/2017-10 kojom je u točki I. potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. 7. 2013. kojom je utvrđeno da je između ostalih i tuženik u razdoblju od 1. 1. 2004. do 31. 12. 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica uz švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijest, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa su time tuženici postupili suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača kao i Zakona o obveznim odnosima. Također odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-7129/2013-4 od 13. 6. 2014. utvrđeno kako je, između ostalih, i tuženik, u

razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., a koje povrede traju i nadalje, povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što u potrošačkim ugovorima o kreditima koristi nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, a koja je ništetna.

1.3. Slijedom izloženog, svako povišenje kamatne stope na temelju ništetne odredbe imalo je za posljedicu stjecanje bez pravne osnove na strani tuženika, po pravnoj osnovi koja je naknadno utvrđena ništetnim, protivno čl. 1111. ZOO/05 u svezi primjene i čl. 1115 i čl. 502.c Zakona o parničnom postupku. Stoga tužiteljica ovom tužbom potražuje od tuženika povrat svih preplaćenih iznosa koje je preplatila temeljem ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i tečajnoj razlici uz pripadajuće kamate i naknadu prouzročenih troškova parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu ističući prije svega prigovor mjesne nenadležnosti ovoga suda, a sve to iz razloga jer je člankom 14. Ugovora o kreditu broj: 5102877140 ugovorena nadležnost suda u mjestu sjedišta kreditora, zbog čega je predlaže da se ovaj sud oglasi nenadležnim i po pravomoćnosti predmet dostavi na rješavanje mjesno nadležnom sudu.

2.1. Nadalje, tuženik ističe prigovor zastare potraživanja smatrajući da se na zahtjev tužitelja za isplatu ima primijeniti trogodišnji zastarni rok imajući u vidu plaćanja koja je tužitelj vršio po uvećanim anuitetima i to sve u smislu odredbe članka 118. Zakona o zaštiti potrošača u svezi odredbe članka 230. Zakona o obveznim odnosima, a kojima je propisano da je odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 106. stavka 1. ovoga Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz članka 106. stavka 1. ovoga Zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika. Dakle, zakonodavac je tu jasno predvidio da se u postupcima koje potrošači osobno pokrenu radi o postupcima o naknadi štete, pa se u tom smislu ima primijeniti trogodišnji zastarni rok propisan odredbama ZOO-a. Slijedom navedenog, cijeneći okolnost da je predmetna tužba podnesena 13. lipnja 2020., to tuženik ističe kako je prošlo više od tri godine od plaćanja koja je tužitelj vršio, pa se stoga ima smatrati kako je cjelokupno potraživanje tužitelja u zastari.

2.2. Isto tako tuženik ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije obzirom da pojedine uplate nisu izvršene od strane tužiteljice već su izvršene od strane Sanje Begović, Damira Begović i Nevenke Šarac, a koji su sudionici po predmetnom kreditu. Tuženik nadalje smatra da je odlučna činjenica koju sud treba uzeti u obzir u ovom predmetu da su tužitelj i tuženik dana 23. 12. 2016. sklopili Aneks 1 Ugovora o kreditu (dalje u tekstu: Aneks) kojim je izvršena konverzija osnovnog kredita iz CHF u EUR sukladno odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15 – dalje u tekstu: ZIDZPK/15), te ističe da je aneks ugovora o kreditu zaključen između tužitelja i tuženika kao pravni posao koji je sklopljen na temelju posebnog zakona ZIDZPK/15 i voljom stranaka, proizvodi pravne učinke od samoga početka i valjan je; da je aneksom ugovora o kreditu zaključenog između tužitelja i tuženika stvorena nova pravna osnova koja uspostavlja ravnotežu između tužitelja kao potrošača i tuženika kao trgovca; da tužitelj kao korisnik kredita u CHF nema pravni interes utvrđivati ništetnim odredbe osnovnog ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi i/ili valutnoj klauzuli, niti posljedično potraživati bilo kakva navodna obeštećenja s te osnove, te da je tužitelj prihvatom konverzije odnosno sklapanjem Aneksa pristao biti korisnik kredita s valutnom klauzulom u EUR od početka ugovornog

odnosa, te ga stoga treba promatrati isključivo kao korisnika kredita u EUR-ima, koji se ne može pozivati na odluke iz kolektivnog spora, a sve iz razloga što se kolektivni spor odnosi samo na CHF korisnike kredita.

2.3. U odnosu na navode tužitelja o nedopuštenoj i nepoštenoj primjeni valutne klauzule tuženik napominje kako su tužitelju bile dostupne sve informacije prije, prilikom i za vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o kreditu na takav način da je mogao shvatiti ekonomske posljedice ugovaranja kredita u kojem se glavnica kredita veže za valutu švicarski franak. Nadalje, napominje kako su potrošačima pa tako i tužitelju prilikom savjetovanja u bankama predočavani i uručivani obrasci u kojima se decidirano pojašnjava pojam valutne klauzule, te promjena tečajeva stranih valuta za koje je vezana valutna klauzula koja utječe na promjenu iznosa povrata kredita u kunama, te kako je tuženik tužitelja kao i općenito potrošače upozoravao i informirao o valutnoj klauzuli i to na više različitih načina. Stoga tuženik smatra kako je postojalo sasvim dovoljno informacija temeljem kojih bi tužitelj mogao razumjeti ekonomske posljedice ugovaranja valutne klauzule vezane uz švicarski franak odnosno po stajalištu tuženika tužitelj je itekako bio obaviješten o riziku intervalutarnih promjena u valutnoj klauzuli vezanoj za švicarski franak. Također tuženik ističe kako je sve promjene kamatne stope izvršio sukladno tada važećim pozitivnim propisima.

2.4. Zaključno tuženik ističe prigovor prijeboja te slijedom svega navedenog predlaže sudu da odbaci odnosno odbije tužbene zahtjeve tužitelja kao neosnovane, te naloži tužitelju da naknadi tuženiku troškove ovoga postupka.

3. Po provedenom financijsko – knjigovodstvenom vještačenju tužiteljica je uredila svoj tužbeni zahtjev u pismenom podnesku od 15. ožujka 2026. na način da je zahtijevala da joj tuženik zbog ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi isplati iznos od 58,66 eura, te zbog ništetne odredbe o valutnoj klauzuli isplati preplaćeni iznos od ukupno 3.276,26 eura sve zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku na svaki pojedinačni mjesečni iznos. U odnosu na odgovor na tužbu tuženika u svom očitovanju tužitelj prije svega ističe da je tuženikov prigovor mjesne nenadležnosti neosnovan. Smatra da je u ovome postupku sud vezan pravnim shvaćanjima koja su zauzeta u presudama Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u pogledu ništetnosti odredbi u potrošačkim ugovorima u načinu promjene kamatne stope i valutne klauzule.

4. Sud je odlučujući o prigovoru mjesne nenadležnosti isti prigovor odbio rješenjem broj P-1099/2019-11 od 24. studenog 2023. koje rješenje je povodom uložene žalbe tuženika potvrdio Županijski sud u Osijeku svojom odlukom broj GŽ-267/2024-2 od 19. ožujka 2024.

5. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u pregled prometa po partiji kredita (list 30-31), presliku Ugovora o kreditu broj: 2402006-1031262160 / 51400607-5102877140 sklopljenog 1. 3. 2006. (list 32-36), obrazac za prihvrat izračuna konverzije kredita s valutnom klauzulom u CHF u kredit s valutnom klauzulom u EUR (list 39-40 i 185-186), aneks broj 1 ugovora o kreditu broj 5102877140 od 23. 12. 2015. (list 41-45), promet po partiji kredita (list 56-69), obavijest o promjeni kamatne stope (list 163-164 i 166-167), otplatni plan (list 165, 168, 171), obavijest o kreditu (list 170), obavijest o izračunu konverzije kredita (list 172-175), izračun konverzije kredita broj 5102877140 na dan 30. 9. 2015. (list 176-179), otplatnu tablicu (list 180-184), provedeno je financijsko-knjigovodstveno vještačenje po vještaku Tomislavu Borković iz Vinkovaca

dana 24. 2. 2026. (list 575-589), te je proveden dokaz saslušanjem vještaka i tužiteljice kao stranke na zapisniku od 27. 5. 2026. (list 628-630).

6. Tužiteljica u svom iskazu navodi da je ugovor o kreditu s tuženom bankom zaključila 1. 3. 2006. u svrhu adaptacije obiteljske kuće. U to vrijeme nije imala otvorenu firmu niti obrt niti je imala udio u trgovačkom društvu. Kredit nije koristila kao poreznu olakšicu niti se sjeća da ga je u bilo koju drugu svrhu koristila. To je bio najpovoljniji kredit i jedva je čekala dobiti ga. Za ovu se banku odlučila isključivo iz razloga jer su imali najpovoljnije uvijete. U banci su joj pripremili ugovor kao gotov obrazac koji je samo trebalo potpisati. U tom trenutku je bila sretna da joj se odobri kredit u CHF jer je to bilo najstabilnija valuta, a bili su i dobri uvjeti. Nije imala nikakve mogućnosti pregovaranja oko pojedinih odredbi ugovora, sve je bilo uvjetovano od strane banke. Nitko joj nije posebno pojašnjavao odredbe vezane uz kamatnu stopu i valutnu klauzulu. U početku je bila zadovoljna kreditom, a kada se rata udvostručila otplaćivala ga je kako god je mogla, posuđivala i jedva čekala da ga se riješi. Kredit je otplaćen u cijelosti tako što ga je konvertirala 2016. jer joj je tako predložila bankarica i to je tada izgledalo kao najbolja i jedina mogućnost. U to vrijeme je imala tri kredita i svi su bili za adaptaciju. Ugovor je pročitala prije potpisivanja samo površno jer se nije najbolje razumjela u to. Bilo joj je bitno da joj odgovara visina rate i da joj se kredit odobri. Nije bilo pregovora ni na početku niti na kraju. Nakon konverzije pokrili su joj ostatak duga i zbog toga je bila zadovoljna jer nije više imala duga. Uplate koje su zabilježene na kredit od drugih osoba su izvršene od strane njezine pok. sestre, te od njezine dvije snahe, a oni su to za nju uplatili u vrijeme kada nije mogla sama otići uplatiti ratu, zapravo su to platili njezinim novcem umjesto nje.

7. Temeljem provedenog dokaznog postupka, cijeneći brižljivo i savjesno svaki dokaz zasebno i sve dokaze u njihovoj ukupnosti, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., dalje: ZPP) sud je utvrdio slijedeće:

7.1. Između stranaka je nesporna činjenica da je tužiteljica kao korisnik kredita s tuženikom kao davateljem kredita zaključila ugovor o kreditu 1. ožujka 2006. na iznos od 23.400,00 CHF u jednakim mjesečnim anuitetima u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Banke na dan puštanja kredita. Nesporno je da su od strane korisnika kredita u cijelosti podmirene obveze proistekle iz navedenog ugovora o kreditu, iako su u nekim situacijama uplate izvršili tužiteljicin sin, snaha ili sestra no uplate su izvršene novcem tužiteljice i za račun tužiteljice, pa je stoga prigovor nedostatka aktivne legitimacije neosnovan. Nesporno je da su sredstva iz kredita korištena za adaptaciju nekretnine, te da je kredit 23. prosinca 2015. konvertiran u valutnu klauzulu euro.

7.2. Nesporno je također da je donesena pravomoćna odluka u postupku koji se vodio radi zaštite kolektivnih interesa potrošača pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, pod poslovnim brojem P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., te da je presudom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-7129/2013 od 13. lipnja 2014. utvrđeno da je tuženik u postupku pod brojem P-1401/2012 u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne ugovorne odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditu promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim

internim aktima banke. Nije sporno da je u pogledu ništetnosti u ugovaranju valutne klauzule ista presuda Trgovačkog suda u Zagrebu potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda broj PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018., a da je istu presudu potvrdio i Vrhovni sud RH u predmetu poslovni broj Rev-2212/2018 od 3. rujna 2019.

8. Između stranaka je sporan osnov, visina, pitanje zastare, pitanje ništetnosti odredbi ugovora u dijelu koji se odnosi na promjenjivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu, te pitanje neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana. Odnosno među strankama bilo je sporno da li su navedene ugovorne odredbe protivne pozitivnim propisima RH i obvezujućem pravu Europske unije i njezine pravne stečevine, odnosno jesu li ništetne i da li tužitelju pripada zatražena isplata po osnovu preplaćenog iznosa temeljem promjene kamatne stope i razlike tečaja tijekom trajanja otplate kredita.

8.1. Prema odredbi članka 138.a Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 79/07., 125/07., 79/09., 89/09., 133/09. i 78/12., dalje: ZZP/07.) koji je bio na snazi u vrijeme donošenja gore citiranih odluka Trgovačkog suda u Zagrebu, propisano je da odluka suda donesena u postupku za zaštitu interesa potrošača u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koje potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika. Nadalje prema članku 140. ZZP/07. odnosno članku 120. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 41/14., dalje: ZZP/14.) propisano je da pokretanje i vođenje postupka kolektivne zaštite ne sprječava osobu kojoj je postupanjem trgovca prouzročena šteta da pokrene pred nadležnim sudom postupak za naknadu štete protiv osobe koja je nedopuštenim postupanjem prouzročila štetu ili postupak za poništenje ili utvrđivanje ništetnosti ugovora koji je sklopljen pod utjecajem nedopuštenog postupanja ili bilo koji drugi postupak kojim će zahtijevati ostvarenje prava koja joj pripadaju na temelju pravila o zaštiti potrošača.

9. U odnosu na spornu činjenicu tj. pitanje ništetnosti dijela odredbi članka Ugovora o kreditu koja se odnosi na ugovaranje otplate kredita u jednakim mjesečnim anuitetima u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF važećem na dan dospijeca, sud je primijenio odredbe Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 96/03., dalje: ZZP/03.) koji zakon je bio na snazi u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu.

10. Prema odredbi članka 81. stavak 1. ZZP/03. propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema stavku 2. navedenog članka smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca, te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Nadalje prema stavku 4. istog članka ako trgovac tvrdi da se u pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Prilikom ocjene je li određena ugovorna odredba poštena, uzimat će se u obzir narav robe i usluge koje predstavljaju predmet ugovora, sve okolnosti prije ili prilikom sklapanja ugovora, te ostale ugovorne odredbe, kao i neki drugi ugovor koji u odnosu na ugovor koji se ocjenjuje predstavlja glavni ugovor, sve sukladno odredbi članka 83. ZZP/03. Odredbom članka 87. stavak 1. i 2. ZZP/03. propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništavna time da ništavost

pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavost samog ugovora ako on može opstati bez ništavne odredbe.

11. Analizirajući spornu odredbu Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je tužitelju stavljen na raspolaganje iznos u kunama koji odgovara protuvrijednosti od 23.400,00 CHF i kojom je regulirana otplata kredita u jednakim mjesečnim anuitetima u CHF u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF važećim na dan plaćanja a prema otplatnom planu, odnosno primjena valutne klauzule, proizlazi da se radi o ugovornoj odredbi u odnosu na koju je u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 utvrđeno da predstavlja povredu propisa i zaštite potrošača. Između ostalog utvrđeno je da je tužena od 1. rujna 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditu na način da nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravu i obvezama ugovornih strana pa je time postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 96/03.). u razdoblju od 1. rujna 2004. do 6. kolovoza 2007., a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 79/07., 125/07., 75/09., 79/09., 89/09. i 133/09.) i to članka 96. i članka 97., te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 107/95., 7/96., 91/96., 112/99., 88/01., 35/05., 41/08., 63/08., 134/08., dalje: ZOO).

12. Također se posebno napominje da je na tuženiku teret dokazivanja glede činjenice da su stranke pojedinačno pregovarale o spornoj odredbi, a što tuženik tijekom postupka nije dokazao prvenstveno imajući u vidu činjenicu da se radi o tipskom ugovoru. Ovdje sud ima u vidu činjenicu da se radi o tipskom ugovoru gdje su odredbe o promjenjivoj kamatanoj stopi i o valutnoj klauzuli sastavni dio standardnog ugovora o kreditu koji je sačinio tuženik, te korisnik kredita nije mogao utjecati na sadržaj tih odredbi i u trenutku sklapanja ugovora o kreditu nije mogao objektivno istu sagledati kao cjelinu zbog čega je takva odredba uzrokovala znatnu neravnotežu u pravima i obvezama korisnika kredita u odnosu na banku. Stoga proizlazi da je navedena odredba nepošteno ugovorena odredba u smislu članka 81. stavak 1. ZZP/03. slijedom čega je ista i ništavna sukladno člankom 87. stavak 1. ZZP/03. Kod utvrđivanja ništetnosti odredbi ugovora o kreditu, a koji se odnosi na ugovaranje valutne klauzule, sud je posebno vodio računa da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 106. stavak 1. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 41/14., 110/15., dalje: ZZP/14.), u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz članka 106. stavak 1. toga zakona, obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika, ali i članka 502.c ZPP-a kojim je propisan učinak presude donesene po tužbi za zaštitu kolektivnih prava i interesa, a kojom je određeno da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćen tužbeni zahtjev iz tužbe za kolektivnu zaštitu potrošača, te da je u tom slučaju sud u pojedinačnom postupku vezan za ta utvrđenja. Cijeneći naprijed navedeno, a posebno da je pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, utvrđena ništetnost ugovornih odredbi o

načinu promjene kamatne stope i o ugovaranju valutne klauzule, to je primjenjujući odredbe Zakona o parničnom postupku, presudu donesenu u tom sporu sud primijenio na ovaj konkretan slučaj.

13. U odnosu na tvrdnje tuženika da su stranke u konkretnom slučaju provele konverziju kredita te da je tužitelj na isto pristao, valja istaći da je provedenim vještačenjem utvrđeno da unatoč provedenoj konverziji nije postignuta ravnoteža u pravima i obvezama ugovornih stranaka. Kako zaštita potrošača u odnosu na stupanj zaštite omogućava potrošaču ostvarivanje restitucije i uspostavu pravednog stanja u ugovornom odnosu koji sadrži nepoštenu odredbu, to tužitelj prema ocjeni suda i u slučaju provođenja konverzije ima pravo na utvrđenje same nepoštenosti početno ugovorenih odredbi tako i na restitucijski zahtjev onda kada provedena konverzija nije dovela do ravnoteže u pravima i obvezama stranaka kao i u konkretnom slučaju, a što proistječe iz presude suda Europske unije C-118/2017 od 14. 3. 2019. i Direktive 93/13/EZZ o ništetnim uvjetima u potrošačkim ugovorima u kojoj je utvrđeno da se člankom 6. stavak 1. Direktive mora tumačiti na način da se ugovorna odredba koja je proglašena nepoštenom mora smatrati, načelno, kao da nikada nije postojala, tako da ne može imati učinak na potrošača s posljedicom ponovne uspostave pravne i činjenične situacije u kojoj se potrošač nalazio, da navedena odredba ne postoji.

14. Činjenica da su određene ugovorne odredbe bile proglašene nepoštenima i ništetnima i zamijenjene novim odredbama kako bi se održao predmetni ugovor, ne može proizvesti učinak smanjenja zajamčene zaštite potrošača. Isto tako je odlukom Vrhovnog suda Rev-18/2018 od 26. 5. 2020. izneseno stajalište da Sporazum o konverziji kojim su odredbe osnovnog ugovora izmijenjene u pogledu valutne klauzule, kamatne stope i iznos preostale neplaćene glavnice, ne znači da je korisnik kredita izgubio pravni interes za utvrđenjem da su pojedine odredbe ugovora o kreditu ništetne, jer ništetnost nastupa po samom zakonu i nastaje od samog trenutka sklapanja pravnog posla pri čemu ništetan ugovor ne postaje valjan niti kad uzrok ništetnosti naknadno nestane osim u izuzetnim slučajevima kad je zabrana manjeg značaja i u cijelosti je ugovor ispunjen.

U odnosu na navedeno također valja istaknuti da je u rješenju Vrhovnog suda RH broj Rev-2868/2018 od 12. 2. 2019. zauzeto stajalište da bez obzira na sklapanje dodatka ugovora o kreditu, tužitelji imaju pravni interes i ovlašteni su tražiti ništetnost pojedinih ugovornih odredbi, kako bi na temelju toga mogli ostvariti neka eventualna prava koja im pripadaju, a mahom je riječ o kondemnatornim zahtjevima. Kako zaštita potrošača omogućava ostvarivanje restitucije i uspostavu pravednog ugovornog odnosa koji sadrži nepoštenu odredbu, to tužitelj i u slučaju provođenja konverzije, unatoč tome što nije imao zaključen aneks ugovora, ima pravo na restitucijski zahtjev onda kada provedena konverzija nije dovela do ravnoteže u pravima i obvezama stranaka, a što se radi u konkretnom slučaju. Budući provedena konverzija nije ispravila posljedicu nepoštenog ugovaranja promjenjive kamatne stope i valutne klauzule, to istaknuti prigovor tuženika u odnosu na provođenje konverzije i njezin utjecaj na mogućnost kondemnatorne zaštite tužitelja kao potrošača, nije osnovan.

15. Na temelju dokaza izvedenih tijekom postupka, a polazeći od naprijed navedenih odredbi, proizlazi da su odredba o naknadi za prijevremenu otplatu kredita uz uvjete koje odredi kreditor sadržane u dijelu pod odredbom članka 7. i 8. Ugovora o kreditu ništetne. Naime, navedene odredbe su nepošteno ugovorene u smislu članka 96. stavak 1. ZZP/07 slijedom čega je iste i ništavne sukladno članku 10.2. stavak 1.

ZZP/07. Osim toga po zaključku suda navedene odredbe ne prolaze test poštenja obzirom je cjelokupan rizik prebačen samo na jednu stranu tj. na tužitelja koji u cijelosti ovisi o volji tuženika. Na odluku banke tužitelj apsolutno nije imao mogućnosti utjecaja.

16. Kako iz stanja spisa proistječe da tuženik nije s uspjehom osporio navode tužitelja da se o spornim dijelovima ugovorne odredbe iz članka 7. i 8. Ugovora o kreditu nije pojedinačno pregovaralo, stoga je nedvojbeno da se radi o unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru o kreditu u kojem tužitelj kao korisnik kredita nije mogao utjecati na sadržaj navedene odredbe, stoga je po shvaćanju ovoga suda sporna ugovorna odredba zaista prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, te je zbog toga i ova odredba ništetna u smislu članka 87. stavak 1. ZZP/03.

17. Slijedom navedenog sud je zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan, a radi utvrđenja visine preplaćenog dijela kredita zbog primjene valutne klauzule i promjenjive kamatne stope provedeno je vještačenje po vještaku Tomislavu Borkoviću, dipl. oec. iz Vinkovaca.

17.1. Vještak je u svom nalazu od 24. 2. 2026. utvrdio da je ukupan iznos više plaćenih anuiteta nastalih uslijed promjena - povećanja kamatnih stopa tijekom trajanja otplate po predmetnom ugovoru o kreditu broj 5102877140 uzimajući u obzir početno ugovorenu kamatnu stopu i njene naknadne promjene utvrđen je u iznosu od 58,66 eura. Ukupan iznos manje plaćenih anuiteta nastalih uslijed promjena - smanjenja kamatnih stopa tijekom trajanja otplate po predmetnom ugovoru o kreditu broj 5102877140 uzimajući u obzir početno ugovorenu kamatnu stopu i njene naknadne promjene utvrđen je u iznosu od – 41,49 eura. Ukupan iznos razlike anuiteta nastalih uslijed promjena kamatnih stopa tijekom trajanja otplate po predmetnom ugovoru o kreditu uzimajući u obzir početno ugovorenu kamatnu stopu i njene naknadne promjene utvrđen je u iznosu od 17,17 eura.

17.2. Ukupan iznos više plaćenih anuiteta uzimajući u obzir tečaj na dan dospijeća svakog pojedinačnog anuiteta u odnosu na tečaj u vrijeme isplate po ugovoru o kreditu utvrđen je u iznosu od 3.276,26 eura. Ukupan iznos manje plaćenih anuiteta uzimajući u obzir tečaj na dan dospijeća svakog pojedinačnog anuiteta u odnosu na tečaj u vrijeme isplate po ugovoru o kreditu utvrđen je u iznosu od – 147,77 eura. Razlika anuiteta nastala uslijed promjena tečaja tijekom trajanja otplate po predmetnom ugovoru o kreditu utvrđena je u iznosu od 3.128,49 eura.

17.3. Nadalje, vještak utvrđuje da iznos koji tužitelj potražuje tužbom nije uzet u obzir prilikom konverzije kredita iz CHF u EUR, te uzimajući u obzir više plaćene anuitete po osnovu promjenjive kamatne stope i valutne klauzule od početka otplate kredita do konverzije korisnik kredita nije obeštećen u potpunosti.

17.4. Vještak obrazlaže da je u simuliranom otplatnom planu uz valutnu klauzulu u EUR primijenjena promjenjiva kamatna stopa za istu vrstu kredita, kao i važeći srednji tečajevi banke kreditora za valutu eur. Ukupan iznos preplate na dan 30. 9. 2015. izračunom konverzije (str. 179 spisa) utvrđen je u iznosu od 1.909,29 eura, koja se koristi za namirenje preostale glavnice kredita u iznosu od 998,47 eura, dok je banka preostali iznos razlike nakon namirenja preostale glavnice kredita sukladno Sporazumu (čl. 7. Aneksa) isplatila korisniku kredita na njegov račun. Konverzija po predmetnom ugovoru o kreditu denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF, u kredit denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u EUR provedena je na način i u rokovima propisanim Zakonom o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN br. 102/2015).

17.5. U simuliranom otplatnom planu uz valutnu klauzulu u EUR primijenjena je promjenjiva kamatna stopa za istu vrstu kredita (stambeni kredit), kao i važeći srednji tečajevi banke kreditora na dan plaćanja za valutu eur. Sve uplate tužiteljice izvršene u kunama preračunate u eur po važećem tečaju za eur na dan plaćanja, uzete su u obzir prilikom izračuna konverzije kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF, u kredit denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u EUR. Zakonom o izmjenama i dopunama zakona o potrošačkom kreditiranju kamatna stopa s primjenom od 1. 1. 2014. utvrđena je u visini od 3,23 % na godišnjem nivou, dok je tečaj CHF s primjenom od 26. 1. 2015. utvrđen u visini od 6,39 kn za 1 CHF. Navedene zakonske odredbe uzete su u obzir u izračunima iskazanim u vještačenju.

18. Radi primjedbi tuženika na nalaz i mišljenje vještaka sud je istog pozvao na ročište 27. 5. 2026. kako bi se dodatno očitovao na eventualna pitanja. Vještak je u cijelosti ostao kod svog nalaza i mišljenja koji je pismeno izradio i sudu dostavio 24. 2. 2026. te sačinio po postavljenom zadatku vještačenja od strane suda i u skladu s pravilima struke. U odnosu na podnesak tuženika od 11. 5. 2026. vještak smatra da su svi navodi tuženika iz podneska pravne prirode što će cijeliti sud. Ujedno potvrđuje da je konverzija provedena u skladu sa Zakonom, a što je naveo i u svom nalazu i mišljenju.

19. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Tomislava Borkovića kao stručan i objektivan, zasnovan na vjerodostojnoj dokumentaciji i sačinjen prema opće prihvaćenoj metodologiji izračuna u identičnim predmetima. Iz nalaza vještaka utvrđeno je da je uslijed povećanja kamatnih stopa tužiteljica platila viši iznos od 58,66 eura, te iznos od 3.276,26 eura koji je tužiteljica platila na temelju ništetne ugovorne odredbe o primjeni valutne klauzule.

19.1. Kako tužiteljica u svom pismenom podnesku od 15. 3. 2026. postavlja konačni tužbeni kojim potražuje isplatu zbog ništetnosti odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi u iznosu od 58,66 eura, te zbog ništetnosti odredbe o valutnoj klauzuli ukupno iznos od 3.276,26 eura, to je sud obvezao tuženika na isplatu preplaćenih iznosa kako je to odlučeno u izreci ove presude, a što je u skladu s odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-549/2023 od 11. 1. 2024.

20. Tuženik je po osnovi odredbe članka 1111. ZOO-a obavezan vratiti tužitelju navedene novčane iznose i to zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku na svaki pojedinačni mjesečno više plaćeni iznos, s tim da je kamata određena sukladno odredbi članka 29. stavak 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima.

21. U odnosu na istaknut prigovor prijeboja od strane tužene sud smatra da je isti neosnovan obzirom da je prema nalazu vještaka konverzija provedena u skladu sa Zakonom, a što je je naveo kako u svom nalazu tako i na ročištu. Osim navedenog isti je u zastari.

22. U odnosu na prigovor zastare istaknut od strane tuženika, isti je po zaključku suda neosnovan. Naime, sukladno članku 361. ZOO-a zastara počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze. Kako je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu kojom je utvrđena ništetnost valutne klauzule potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018., to znači da zastara nastupa od 15. lipnja 2023. Obzirom da je tužba podnijeta 12. lipnja 2019. to znači da potraživanje tužitelja nije obuhvaćeno zastarom.

23. Imajući u vidu sve naprijed izloženo ovaj sud je donio odluku kao u izreci ove presude.

24. Odluka o naknadi troškova parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. u svezi sa člankom 155. ZPP. Tužiteljici je sukladno označenoj vrijednosti predmeta spora i važećoj Odvjetničkoj tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22., 126/22., 151/22. i 138/23., dalje: Tarifa) odobren trošak i to: za sastav tužbe u iznosu od 200,00 eura, za sastav četiri obrazložena podneska i to od 7. 6. 2023., 25. 6. 2025., 16. 3. 2026. i 18. 5. 2026. svaki u iznosu od 200,00 eura, za sastav odgovora na žalbu od 5. 2. 2024. u iznosu od 100,00 eura, za zastupanje na tri ročišta i to od 26. 6. 2025., 20. 1. 2026. i 27. 5. 2026. svako u iznosu od 200,00 eura, te za pristup ročištu za objavu presude u iznosu od 100,00 eura što uz pripadajući PDV u iznosu od 450,00 eura čini ukupan iznos od 2.250,00 eura.

24.1. Tužiteljici je također priznat uplaćeni trošak za vještačenje u iznosu od 400,00 eura, tako da je tužiteljici sveukupno dosuđen parnični trošak u visini od 2.650,00 eura.

24.2. Tužiteljici nije odobren zatraženi trošak sastava dva podneska i to od 22. 12. 2025. i 20. 2. 2026. jer ovi podnesci nisu bili nužni za vođenje ovog spora, a osim toga tužiteljici se mogu dosuditi troškovi za sastav maksimalno četiri obrazložena pismena podneska u provostupanjskom postupku. Tužiteljici nije također priznat trošak odgovora na žalbu u zatraženom iznosu od 200,00 eura budući istoj po Tbr. 10. točka 2. Tarife pripada iznos od 100,00 eura, tako je tužiteljica odbijena s ovim dijelom zatraženog troška uključujući PDV u ukupnom iznosu od 625,00 eura.

U Vinkovcima 16. lipnja 2026.

Sudac:
Snježna Kozina

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana ovjerenog primitka istog. Žalba se podnosi Županijskom sudu putem ovoga suda pismeno u tri primjerka.

DOSTAVITI:

1. Odvjetnica Vesna Šnur, Vinkovci – punomoćnik tužitelja
2. OD Metelko, Knežević & Partneri d.o.o., Zagreb – punomoćnik tuženika

Broj zapisa: **9-30889-7f29b**

Kontrolni broj: **07b13-f8648-e4acc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.